

- ๖๑ -

และว่าจ้างบริษัทผู้ใกล้ชิดของพันตำรวจโท ทักษิณ ไปปรับงานจ้างหลายโครงการในประเทศพม่า ตามข่าวในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข ถ. ๗๓ และ ถ. ๗๔ หรือปัญหาข้อสงสัยถึงการดำเนินธุรกิจของบริษัทในครอบครัวของพันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ว่าจะการซื้อขายหุ้นระหว่างครอบครัวของพันตำรวจโท ทักษิณกับบริษัทเทมาเส็ก ประเทศสิงคโปร์ ที่มีข้อกล่าวหาในเรื่องการหลีกเลี่ยงภาษี กรณีบริษัทชินแซทเทลไลท์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รับสัมปทานดำเนินธุรกิจดาวเทียม ที่มีข้อกล่าวหาในเรื่องได้รับการยกเว้นภาษี ตามหนังสือรู้ทันทักษิณ ๒ และข้อมูลจากเว็บไซต์ประชาชาติธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เว็บไซต์โพสต์ทูเดย์ และเดลินิวส์ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เอกสารหมายเลข ถ. ๗๖, ถ. ๗๗ และ ถ. ๗๘ กรณีการเข้าไปถือหุ้นรายใหญ่ในสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ของบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่มีข้อกล่าวหาในเรื่องเกี่ยวกับการลดค่าสัมปทาน ตามหนังสือรู้ทันทักษิณ เอกสารหมายเลข ถ. ๕ เป็นต้น เหล่านี้นับว่าเป็นปัญหาที่ผู้คนในสังคมให้ความสนใจอย่างกว้างขวาง เฉพาะอย่างยิ่งเป็นปัญหาสำคัญเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประเทศชาติ จนในที่สุดเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๕ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้นำมาเป็นเหตุผลหนึ่งในการยึดอำนาจการปกครองประเทศจากรัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณตามคำแถลงของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑ เอกสารหมายเลข ถ. ๘๐ โดยมีความตอนหนึ่งว่า “... ประชาชนส่วนหนึ่งเคลือบแคลงสงสัยการบริหารราชการแผ่นดินอันส่อไปในทางทุจริตและประพฤตินมิชอบอย่างกว้างขวาง...” และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าโครงการดังกล่าวบางโครงการ ปัจจุบันคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐกำลังทำการสอบสวนเพื่อดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดอยู่ด้วย

ส่วนเรื่องการทำลายระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งหรือโยกย้ายข้าราชการ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้อ้างส่งสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งปรากฏข่าวสารที่ผู้เกี่ยวข้องออกมาวิพากษ์วิจารณ์การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการที่ใช้ระบบอุปถัมภ์ มิได้ใช้ระบบคุณธรรมโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและอาวุโส เช่นการแต่งตั้งพลเอก ชัยสิทธิ์ ชินวัตร ญาติผู้พี่ของพันตำรวจโท ทักษิณ ขึ้นดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารบกและ

- ๖๒ -

ผู้บัญชาการทหารสูงสุดข้ามอาวุธโสมายทหารคนอื่น รวมทั้งสนับสนุนนายทหารซึ่งสำเร็จเตรียมทหาร รุ่นสิบรุ่นเดียวกับพันตำรวจโท ทักษิณ และญาติพี่น้องให้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ เป็นเหตุให้พลเอกมนตรี สุภาพร จเรทหารทั่วไป ให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๕ ว่า “การเมืองแทรกแซงกองทัพ เป็นการทำลายประเพณีธรรมเนียมการแต่งตั้งนายทหาร มุ่งหวังส่งแต่ญาติและเพื่อนมาดำรงตำแหน่งสำคัญ ถือเป็นการบ่อนทำลายกองทัพ พฤติกรรมของนายกรัฐมนตรีนับเป็นการเนรคุณกองทัพ” ตามหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข ๓๒ และยังสามารถนำไปกล่าวอ้างในที่ประชุมสภาภิลาโหมอีกว่า ทหารเป็นเบี้ยล่างของนักการเมือง ตามข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข ๔๑ หรือกรณีพลเรือเอก บรรณวิทย์ เก่งเรียน รองปลัดกระทรวงกลาโหม ให้สัมภาษณ์ในเรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารที่ไม่เป็นธรรม มีการแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง ตามหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๕ เอกสารหมายเลข ๔๕ ว่า “ปัจจุบันมีการแทรกแซงการแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารและกิจการภายในกองทัพ ทำให้กองทัพอ่อนแอ เพราะผู้ที่จะมาเป็นหัวหน้าหน่วยหรือผู้นำหน่วยต้องสามารถตอบสนองนักการเมือง ส่วนผู้ที่ทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อตอบสนองคุณแผ่นดิน ก็ไม่มีโอกาสเป็นผู้บังคับบัญชา แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของผู้ที่สนองนักการเมืองทำให้กองทัพอ่อนแอ...” หรือกรณีการแต่งตั้งพลตำรวจเอก เปรี้ยวพันธุ์ ดามาพงศ์ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่คุณหญิงพจมาน ชินวัตรให้ขึ้นดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติข้ามนายตำรวจที่อาวุโสกว่า ตามเอกสารหมายเลข ๔๗ หรือการผลักดันให้นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ น้องเขยพันตำรวจโท ทักษิณกลับมาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรมอีกวาระหนึ่ง ทั้งที่นายสมชายเคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมาแล้ว ๔ ปี และได้ขยายระยะเวลาดำรงตำแหน่งครั้งละ ๑ ปี ๒ ครั้ง รวมเป็น ๖ ปี ซึ่งไม่สามารถดำรงตำแหน่งเดิมอีกต่อไปได้ แต่ก็ได้สลับเปลี่ยนไปดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมแล้วให้ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมซึ่งมีอายุราชการเหลืออีกเพียง ๘ เดือนมาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรม และเมื่อปลัดกระทรวงยุติธรรมเกษียณอายุราชการในเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้นายสมชายกลับมาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรมอีกวาระหนึ่ง จนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันทั่วไปในแวดวงราชการและ

- ๖๓ -

สื่อต่าง ๆ ตามหนังสือพิมพ์มติชน และไทยโพสต์ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เอกสารหมายเลข ๔๘ และ ๔๙ เป็นต้น

ประเด็นดังกล่าวทั้งหมด ล้วนเป็นปัญหาที่ผู้เกี่ยวข้องและสื่อมวลชนนำมากล่าวอ้างโจมตี พันตำรวจโท ทักษิณ และพรรคไทยรักไทย ก็เนื่องจากมีพฤติกรรมที่สื่อแสดงให้เห็นว่า พันตำรวจโท ทักษิณ และบุคคลร่วมรัฐบาลบางคนมีผลประโยชน์แอบแฝงหรือเอื้อประโยชน์แก่ญาติหรือพวกพ้อง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม จนมีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางในสังคม การที่นายอภิสิทธิ์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นอดีตผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ไม่เห็นด้วยกับการยุบสภาผู้แทนราษฎรของพันตำรวจโท ทักษิณ จึงได้นำพฤติกรรมของพันตำรวจโท ทักษิณและรัฐบาลของ พันตำรวจโท ทักษิณ ตลอดจนใช้คำว่า “ระบอบทักษิณ” มากล่าวปราศรัยที่ดี หรือนายสุเทพ เลขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กล่าวปราศรัยต่อประชาชนในเรื่องของคำว่าระบอบทักษิณที่ดี หรือ สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ขึ้นเวทีพันธมิตรทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัดในช่วงที่มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไป กล่าวโจมตีพันตำรวจโท ทักษิณในลักษณะเช่นเดียวกับนายอภิสิทธิ์ รวมทั้งนายถาวร กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้จัดทำแผ่นปลิวที่มีเครื่องหมายของผู้ถูกร้องที่ ๑ ระบุว่า ระบอบทักษิณสร้างความแตกแยกในมวลหมู่พี่น้องประชาชนชาวไทยอย่างไม่เคยมีมาก่อน ทำลายการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งผลให้มีการโกงทั้งโคตรประเทศชาติสูญเสียดังใหญ่หลวง... ก็ดี เห็นได้ชัดว่าเป็นลักษณะของการตอบโต้กันทางการเมืองในขณะที่ความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างพรรคการเมืองที่วิวัฒนาการรุนแรงขึ้นและสังคมมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งแบ่งฝักแบ่งฝ่ายอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน โดยการนำเอาจุดบกพร่องตามที่ปรากฏเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ในสังคมของพันตำรวจโท ทักษิณ นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นบุคคลสาธารณะ มากล่าวปราศรัยแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อเป็นข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อันเป็นวิสัยของประชาชนทั่วไปย่อมกระทำได้ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ทั้งเป็นความชอบธรรม ป้องกันส่วนได้เสียของตนตามคลองธรรมในฐานะนักการเมืองซึ่งไม่เห็นด้วยกับการกระทำหรือพฤติกรรมของรัฐบาลและพันตำรวจโท ทักษิณ ในการบริหารราชการแผ่นดิน แม้กระทั่งพันตำรวจโท ทักษิณ แก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการคืนอำนาจให้ประชาชนโดยการยุบสภาผู้แทนราษฎร แต่ก็กลับกำหนดวัน

- ๖๔ -

เลือกตั้งเป็นการทั่วไปภายหลังจากวันยุบสภาผู้แทนราษฎรในสถานการณ์ทางการเมืองเช่นนี้เพียง ๓๗ วัน จนทำให้พรรคการเมืองด้วยกันเกิดความรู้สึกที่ไม่เป็นธรรม เพราะไม่ได้คาดการณ์มาก่อนว่าจะเกิดการยุบสภาด้วยเหตุผลและความจำเป็นตามที่ปรากฏในพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงเป็นการไม่เปิดโอกาสให้พรรคการเมืองอื่นได้มีเวลาเพียงพอตามสมควรในการเลือกตั้ง ส่อแสดงให้เห็นเข้าใจได้ว่าเป็นการเอาเปรียบกันในทางการเมืองอีกด้วย นอกจากนี้ การกล่าวปราศรัยของสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังกล่าว มิใช่ชักชวนประชาชนไม่ให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หากแต่ชักชวนให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยลงคะแนนในช่อง “ไม่ประสงค์จะลงคะแนน” ซึ่งเป็นสิทธิของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยชอบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๒๖ (๔) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๕๖ การกระทำของนายอภิสิทธิ์ นายสุเทพ และกรรมการบริหารหรือสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังกล่าวจึงฟังไม่ได้ว่า เป็นการใส่ร้าย พันตำรวจโท ทักษิณ ด้วยความเท็จด้วยการใช้คำว่า “ระบอบทักษิณ” เพื่อมุ่งหวังให้เป็นโทษแก่พันตำรวจโท ทักษิณ พรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองใด ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดให้มีเวทีปราศรัยใส่ร้ายด้วยความเท็จหรือ จูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของพันตำรวจโท ทักษิณ หัวหน้าพรรค และสมาชิกพรรคไทยรักไทย ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และชักจูงให้ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองใดที่ลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกเขตเลือกตั้งตามคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ในประเด็นข้อนี้ฟังขึ้น

ประเด็นข้อ ๒ ที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ รู้เห็นเป็นใจให้นายทักษิณ กี่สุน นำนางสาวนิภา จันโพธิ์ นางรัชฎา ต่างสี และนายสุวิทย์ ออบอุ่น ไปสมัครเป็นสมาชิกผู้ถูกร้องที่ ๒ และสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง แล้วจัดแถลงข่าวกล่าวหาพรรคไทยรักไทยว่าจ้างให้บุคคลทั้งสามสมัครรับเลือกตั้ง อันเป็นข้อความเท็จหรือไม่

- ๖๕ -

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นคือ นายทักษณีย์ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และเป็นผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายสาทิตย์ กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้นำนางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดตรังโดยรู้อยู่ว่าบุคคลทั้งสามมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนเนื่องจากเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ครบ ๕๐ วันตามที่ผู้ร้องอ้างหรือไม่ ข้อเท็จจริงจากคำให้การของนายมนูญ เดิมกาญจนดี นายปรีชา จันทร์โหนด นายชอุบ สุขการณ์ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งเขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง ตามลำดับ ที่ต่างให้การไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการลาออกจากพรรคประชาธิปัตย์โดยก้าวหน้าของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารท้ายคำร้องของผู้ร้องในทำนองเดียวกันได้ความว่า พยานพิจารณาหลักฐานของผู้สมัครจากพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้วแจ้งการไม่รับสมัครผู้สมัครทั้งสามเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือแจ้งมาว่าไม่พบข้อมูลการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของผู้สมัครทั้งสามจึงขาดคุณสมบัติเป็นผู้สมัครตามมาตรา ๑๐๗ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของผู้สมัครทั้งสามที่ให้การต่อคณะกรรมการชุดเดียวกันนั้นว่า ผู้สมัครทั้งสามเพิ่งไปสมัครเป็นสมาชิกผู้ถูกร้องที่ ๒ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ แต่ที่มงานที่รับสมัครให้ผู้สมัครทั้งสามกรอกใบสมัครและลงวันที่สมัครเป็นวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ แล้วไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ ดังนี้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า ผู้สมัครทั้งสามสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ครบ ๕๐ วัน ก่อนจะไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งดังกล่าว สำหรับปัญหาที่ว่านายทักษณีย์เป็นผู้พาไปสมัครหรือไม่ และนายทักษณีย์รู้ว่าผู้สมัครทั้งสามมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนหรือไม่นั้น นางสาวนิภาให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงตามเอกสารหมายเลข ร.๗๕ และเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๑ นาฬิกา นายทักษณีย์ไปพบพยานที่บ้านพักและขอบัตรประจำตัวประชาชนของพยาน แต่ไม่ได้บอกว่าจะนำไปทำอะไร พยานได้ให้ไป รุ่งเช้าวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ เวลา

- ๖๖ -

ประมาณ ๕ นาฬิกา นายทักษณีย์มาดักพบพยานและบอกว่าพยานต้องไปกรุงเทพมหานคร แต่ก็ไม่ได้บอกว่าจะไปทำอะไร เพียงแต่บอกให้เตรียมวุฒิการศึกษา บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านไปด้วย ต่อมานางอมรรัตน์ ก็สู้้น ภริยาของนายทักษณีย์เป็นผู้พาพยานกับพวกไปที่โรงแรมลิเบอร์ตี้ กรุงเทพมหานคร และได้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ดังกล่าว ตอนไปสมัครรับเลือกตั้งที่จังหวัดตรัง นายทักษณีย์ก็เป็นคนขับรถพาพยานกับพวกไป ส่วนนางรัชнуและนายสุวิทย์ที่เป็นผู้สมัครอีก ๒ คน ก็ให้การและเบิกความไว้ในทำนองเดียวกัน ซึ่งในข้อนี้ นายทักษณีย์เบิกความรับว่าพยานเป็นคนให้ผู้สมัครทั้งสามไปกรุงเทพมหานครกับภริยาของพยานแต่อ้างว่า นายประสาน ผดุงกาล ภริยาของพยานโทรศัพท์มาบอกว่านายประมวล ชุกล่อม หรือเจ็ง ดอกจิก ต้องการหาคนที่จบปริญญาตรีและอยู่ในจังหวัดตรังให้ พยานก็ไปหาให้ ๓ คน แต่พยานไม่ทราบว่าไปกรุงเทพมหานครเรื่องอะไร และพยานก็ไม่ได้ถาม เพียงแต่ให้นางอมรรัตน์ภริยาของพยานไปกรุงเทพมหานคร กับผู้สมัครทั้งสาม เห็นว่า นางสาวนิภาให้การไว้ตามเอกสารหมายเลข จ.๗๕ ว่า รู้จักคุ้นเคยกับนายทักษณีย์ นางรัชнуเบิกความว่า พยานเป็นญาติกับนายทักษณีย์ โดยนายทักษณีย์เป็นน้องของน้ำเชยพยาน ส่วนนายสุวิทย์เบิกความว่า พยานรู้จักนายทักษณีย์เพราะนายทักษณีย์เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าจิว ซึ่งเป็นตำบลที่พยานอยู่ และบ้านก็อยู่ไม่ห่างกัน ดังนี้ นายทักษณีย์ย่อมจะต้องรู้จักผู้สมัครทั้งสามพอสมควร เห็นได้จากกรณีที่ นายทักษณีย์รู้ว่าผู้สมัครทั้งสามจบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้วย จึงได้ไปติดต่อให้เตรียมวุฒิการศึกษาและขอบัตรประจำตัวประชาชนจากผู้สมัครทั้งสาม ประกอบกับการที่นายทักษณีย์อยู่ในแวดวงการเมืองท้องถิ่น เป็นถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เชื่อได้ว่านายทักษณีย์ต้องรู้ว่าบุคคลทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือไม่ด้วย ส่วนที่นายทักษณีย์อ้างว่าไม่รู้ว่าผู้สมัครทั้งสามจะต้องไปกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเรื่องอะไรนั้น เป็นข้ออ้างที่รับฟังไม่ได้ เพราะนอกจากนายทักษณีย์จะรู้จักคุ้นเคยกับผู้สมัครทั้งสามแล้ว การที่นายทักษณีย์ไปติดต่อขอบัตรประจำตัวประชาชนจากผู้สมัครทั้งสามด้วยตนเองก็ดี ให้ภริยาของตนพาผู้สมัครทั้งสามไปกรุงเทพมหานครก็ดี นายทักษณีย์ขับรถพาผู้สมัครทั้งสามไปสมัครรับเลือกตั้งด้วยตนเองก็ดี พฤติการณ์เหล่านี้ย่อมรับฟังได้ว่า นายทักษณีย์พาผู้สมัครทั้งสามไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรู้ว่าผู้สมัครทั้งสามมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วน คือเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ครบ ๕๐ วัน

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปมีว่า นายสาทิตย์ มีส่วนรู้เห็นหรือให้การสนับสนุนการกระทำของนายทักษิณหรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้จากที่คู่กรณีรับกันก็คือ นายทักษิณเคยเป็นผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายสาทิตย์ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และหลังจากนายสาทิตย์พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อมีการยุบสภาในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ การเป็นผู้ช่วยดำเนินงานของนายทักษิณดังกล่าวก็เป็นยุติไปด้วย สำหรับพฤติการณ์ที่นายสาทิตย์เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ในส่วนของการพาผู้สมัครทั้งสามไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือการพาไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จังหวัดตรังนั้น ไม่มีพยานปากใดให้การหรือเบิกความว่านายสาทิตย์เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย คงมีเฉพาะกรณีที่นายสาทิตย์โทรศัพท์ไปที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดตรัง โดยร้อยตำรวจเอก มนูญ วิเชียนิตย์ กรรมการคนหนึ่งในคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการลาออกจากสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์โดยก้าวหน้าเป็นผู้รับโทรศัพท์ ซึ่งนายสาทิตย์ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความว่า พยานโทรศัพท์ไปที่เบอร์กลางของสำนักงานการเลือกตั้งจังหวัดตรัง เนื่องจากนายสิโรตม์ วินสน ซึ่งเคยเป็นผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพยานมาสอบถามพยานว่า การเชิญผู้ใดไปให้ปากคำในฐานะพยาน จะต้องทำเป็นหนังสือหรือไม่ เพราะนายสิโรตม์แจ้งว่ามีผู้โทรศัพท์มาหา นายสิโรตม์อ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้นายสิโรตม์ไปให้ปากคำในวันรุ่งขึ้น พยานจึงโทรศัพท์ไปสอบถาม ร้อยตำรวจเอก มนูญเป็นผู้รับโทรศัพท์และแจ้งแก่พยานว่า เนื่องจากการเชิญพยานในกรณีเร่งด่วน จึงไม่ได้ทำเป็นหนังสือ ซึ่งพยานก็เข้าใจและไม่ได้ว่าอะไร อันเป็นการสอดคล้องกับคำเบิกความของร้อยตำรวจเอก มนูญที่เบิกความว่า นายสาทิตย์โทรศัพท์มาสอบถามพยานเรื่องไม่ทำหนังสือเชิญผู้ไปให้ถ้อยคำเท่านั้น และนายสาทิตย์ก็ไม่ได้ต่อว่าอะไรพยาน พฤติการณ์ดังที่ปรากฏดังกล่าว ถือเป็นเรื่องปกติที่นายสาทิตย์ดำเนินการไปเช่นนั้น กับมีกรณีที่ นายสิโรตม์ สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเคยเป็นผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายสาทิตย์เช่นกันไปพบนางรัชฎา แจ้งว่าการสมัครรับเลือกตั้งของนางรัชฎาอาจผิดกฎหมาย การกระทำเช่นนี้ก็ไม่ได้เป็นเรื่องที่ชี้ให้เห็นว่านายสาทิตย์จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของนายทักษิณด้วย นอกจากนี้ผู้สมัครทั้งสามของผู้ถูกร้องที่ ๒ ก็ยังเบิกความว่า ผู้สมัครทั้งสามเพิ่งพบนายสาทิตย์ครั้งแรก

- ๖๘ -

ที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ก่อนที่นายสุเทพจะแถลงข่าวเท่านั้น สำหรับปัญหาเรื่องเงินที่ผู้สมัครทั้งสามได้รับมาในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นเงินของผู้ใด ผู้สมัครทั้งสามได้รับมาจากนายทักษิณ และมีเหตุที่จะทำให้เห็นว่านายสาทิตย์เข้าไปเกี่ยวข้องกับด้อยหรือไม่นั้น ผู้สมัครทั้งสามให้การและเบิกความทำนองเดียวกันว่า ผู้สมัครทั้งสามได้รับเงินคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมเอกสารใส่ง่ายในซองสีน้ำตาล โดยได้รับที่โรงแรมลิเบอร์ตี้หลังจากที่ได้สมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้วเมื่อรับเสร็จก็มอบให้นางอมรรัตน์ไป หลังจากกลับไปจังหวัดตรังนางอมรรัตน์พาผู้สมัครทั้งสามไปเปิดบัญชีที่ธนาคารออมสิน สาขาตรัง คนละ ๑๐,๕๐๐ บาท แล้วซื้อเช็คเชียร์เช็ค ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าสมัคร ส่วนที่เหลือนายทักษิณให้เป็นเงินสดก่อนไปสมัคร และใช้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว ซึ่งเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้สมัครทั้งสามได้รับมานี้ นางสาวอิสรา หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ให้สัมภาษณ์ในรายการเรื่องเล่าเช้านี้ทางสถานีโทรทัศน์สีกอง ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมายเลข ๑๐๐ ว่า ในส่วนของผู้สมัครจังหวัดตรัง ผู้สมัครไม่พร้อม ทางพรรคก็เลยจ่ายเงินให้ นอกจากนี้ผู้สมัครทั้งสามเบิกความทำนองเดียวกันว่า เมื่อผู้สมัครทั้งสามไปที่โรงแรมลิเบอร์ตี้ได้พบกับนายไวท์หรือนายประสานซึ่งเป็นพี่ชายนางอมรรัตน์และพบนายเจ็ง ดอกจิก ในขณะที่นายประมวลหรือนายเจ็ง ดอกจิก ก็ได้ให้สัมภาษณ์ในรายการเรื่องเล่าเช้านี้ยอมรับว่าตนได้ไปรอพบผู้สมัครทั้งสามอยู่ที่โรงแรมลิเบอร์ตี้จริง อันเป็นการสอดคล้องกับคำเบิกความของนายทักษิณที่ว่าพยานไปติดต่อผู้สมัครทั้งสามให้ไปกรุงเทพมหานคร ก็เพราะนายไวท์หรือนายประสานโทรศัพท์มาบอกให้นายเจ็งต้องการหาคนที่จบปริญญาตรีและอยู่จังหวัดตรัง ดังนี้ การที่ผู้สมัครทั้งสามไปรับเงินที่โรงแรมลิเบอร์ตี้ ไม่ได้รับจากนายทักษิณโดยตรง และ นายทักษิณเข้ามาเกี่ยวข้องกับก็โดยการติดต่อของนายไวท์หรือนายประสานและนายประมวลหรือนายเจ็ง ดอกจิก เชื่อได้ว่าเงินที่ผู้สมัครทั้งสามได้รับไม่ใช่เงินของนายทักษิณ ส่วนที่นางอมรรัตน์และนายทักษิณเกี่ยวข้องกับเรื่องการจ่ายเงินให้ผู้สมัครนั้น เป็นเรื่องการเข้ามาช่วยจัดการเกี่ยวกับการสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ผู้สมัครทั้งสาม และเมื่อฟังว่านายทักษิณมิได้เป็นผู้จ่ายเงินให้ผู้สมัครทั้งสามแล้ว ย่อมรับฟังไม่ได้ว่านายสาทิตย์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่านายสาทิตย์ไม่ได้มีส่วนรู้เห็นหรือสนับสนุนการกระทำของนายทักษิณแต่อย่างใด

- ๖๕ -

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปมีว่า นายสุเทพ เลขาธิการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ จัดแถลงข่าว กล่าวหาว่าพรรคไทยรักไทยว่าจ้างให้บุคคลทั้งสามสมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นการเท็จหรือไม่ ในปัญหานี้ นางรัฐนุเบิกความว่า หลังจากพยานสมัครรับเลือกตั้งแล้ว นายสิโรตม์ ซึ่งรู้จักกับบิดาของพยานมาถาม พยานว่าพยานเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ครบ ๕๐ วัน หรือไม่ พยานตอบว่าไม่ครบ นายสิโรตม์ บอกว่าพยานมีความผิด นายสิโรตม์กับบิดาของพยานได้คุยกันว่าจะทำอย่างไรดี ระหว่างนั้นพยาน โทรศัพทไปหานายทักษนัย และไปตามนางสาวนิภามาคุยกันที่บ้านของพยาน ในที่สุดบิดาของพยาน บอกจะไปขอให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ช่วยเหลือ ส่วนนางสาวนิภาเบิกความว่า บิดาของนางรัฐนุไปตามพยาน ให้มาคุยกันเรื่องสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อนายสิโรตม์บอกว่าผิดกฎหมาย บิดาของนางรัฐนุ จึงบอกว่าต้องไปขอความช่วยเหลือจากผู้ที่อยู่กฎหมาย และนายสุเทพทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริง หรือความเห็น ว่า เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ นายทักษนัยซึ่งพยานไม่รู้จักมาก่อนนำผู้สมัครทั้งสาม ไปพบพยานขอความช่วยเหลือเรื่องให้ผู้สมัครทั้งสามไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้อง ที่ ๒ ไม่ครบ ๕๐ วัน แล้วไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พยานแนะนำให้ผู้สมัครทั้งสามลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ แล้วส่งไปที่นายทะเบียนพรรคการเมือง เพราะผู้สมัครทั้งสาม ไม่ทราบว่ที่ทำการพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ อยู่ที่ใด ต่อมาวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ พยานได้จัดให้มีการ แถลงข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยพยานไม่ได้กล่าวพาดพิงหรือใส่ร้ายพรรคไทยรักไทยหรือพรรคการเมือง ใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากนี้พยานได้ทำหนังสือถึงประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อให้ตรวจสอบ เรื่องนี้ด้วยตามเอกสารหมายเลข ๓.๑๐๕ พยานมีเจตนาช่วยเหลือผู้สมัครทั้งสามซึ่งเป็นผู้หลงผิด ไม่ได้มี เจตนาเอาผิดพรรคการเมืองใด พยานไม่ได้ใช้ประโยชน์จากการแถลงข่าวนี้นในการยื่นเรื่องร้องเรียนต่อ คณะกรรมการการเลือกตั้ง เห็นว่า มูลเหตุที่นายสุเทพจัดแถลงข่าวดังกล่าวเชื่อได้ว่ามาจากการที่ผู้สมัคร ทั้งสามมาขอความช่วยเหลือเพราะกลัวความผิด นายสุเทพจึงได้แนะนำให้ผู้สมัครทั้งสามลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ดังปรากฏตามหนังสือลาออกเอกสารหมายเลข ร.๔๑ ร.๕๓ และ ร.๕๖ ส่วนการแถลงข่าวนั้น นายสุเทพอ้างเหตุผลในบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น ว่า เพื่อต้องการให้ผู้กระทำผิดเช่นนี้ในจังหวัดอื่น ๆ ได้รับทราบและแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งก็ เป็นเหตุผลที่รับฟังได้ เพราะนอกเหนือจากการช่วยเหลือผู้สมัครทั้งสามแล้ว ผู้สมัครพรรคผู้ถูกร้อง

- ๓๐ -

ที่ ๒ อีกคนหนึ่งคือ นายปฐม เทียนสิน ที่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนในการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดปัตตานี ก็ได้มาขอความช่วยเหลือจากนายสุเทพในลักษณะเดียวกัน ซึ่งนายสุเทพได้แนะนำให้นายปฐมลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ เช่นเดียวกัน ดังปรากฏตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของนายปฐม นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากการแถลงข่าวของนายสุเทพตามเอกสาร การถอดเทปการแถลงข่าวของนายสุเทพเอกสารหมายเลข ๓.๕๕ แล้ว มีนักข่าวคนหนึ่งสอบถามนายสุเทพว่า “ เปิดเผยขบวนการที่มาติดต่อให้ได้ลงได้หรือเปล่าครับว่าเกิดจากใคร เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองอื่นหรือเปล่า ” ซึ่งนายสุเทพตอบว่า “ ในขณะนี้สามท่านนี้ผมได้คุยกับเขาแล้ว เขาไม่ทราบว่ามันเกี่ยวข้องกับพรรคไทยรักไทยหรือไม่อย่างไร แต่ว่ามีคนพาไป ไปพบคุณแจ้ ดอกจิก ที่โรงแรมลิเบอร์ตี้ แล้วก็ให้กรอกใบสมัครพรรคและพาไปถ่ายรูปคืนนั้นเลย เวลาสามทุ่มแล้ว และได้บอกรีบกลับไปสมัครผู้แทนเหมือนกับการขอร้อง และมีคำตอบแทนให้นิดหน่อย แต่ว่าเบื้องหลังเบื้องลึกเป็นอย่างไร ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ กกด. เป็นผู้ตรวจสอบ เพราะเขาจะระบุวันเวลาสถานที่ที่พาสามคนนี้มาพบ ผมฟังดูแล้ว รู้สึกว่าเท่าที่ถามดูบอกว่ากักคนแยะ อาจจะมีหลายพรรค ที่ทำแบบเดียวกัน รับสมัครที่เดียวกัน ที่โรงแรมลิเบอร์ตี้พร้อมกัน อะไรอย่างนี้ นะครับ ” เห็นได้ว่า นายสุเทพไม่ได้แถลงยืนยันว่าเป็นการกระทำของพรรคการเมืองใด ที่มีอ้างถึงพรรคไทยรักไทย ก็เพียงยืนยันการรับรู้ของผู้สมัครทั้งสามว่าไม่ทราบว่าเกี่ยวข้องกับพรรคไทยรักไทยหรือไม่เท่านั้น ส่วนที่นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล พยานซึ่งเป็นผู้เริ่มต้นคดีกล่าวหาผู้ถูกร้องที่ ๑ ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง เบิกความว่า ช่วงเวลานั้นเป็นช่วงเวลาที่ทุกคนเข้าใจว่าถ้าผู้ถูกร้องที่ ๑ พูดถึงเรื่องอย่างนี้ก็ต้องหมายถึงพรรคไทยรักไทยนั้น พยานยอมรับว่าไม่มีข้อความส่วนไหนระบุถึงพรรคไทยรักไทย กรณีจึงเป็นเรื่องที่พยานคาดคิดเองว่าเป็นการกล่าวหาพรรคไทยรักไทย จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่านายสุเทพแถลงข่าวกล่าวหาพรรคไทยรักไทยว่าจ้างผู้สมัครทั้งสามแต่อย่างใด

ประเด็นข้อ ๓ ที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ว่าจ้างนายวรธรวิทธิ์ ดันติภิรมย์ หัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่า ใส่ร้ายนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ กรรมการบริหารพรรคและผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ

- ๓๑ -

บัญชีรายชื่อพรรคไทยรักไทยว่าจ้างสมาชิกพรรคชีวิตที่ดีกว่าสมัครรับเลือกตั้ง อันเป็นข้อความเท็จ เพื่อให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของนายสุวัจน์หรือพรรคไทยรักไทยหรือไม่

ตามคำร้องของผู้ร้องระบุว่า นายไทกร ในฐานะตัวแทนของนายสุเทพ เลขานุการพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้างนายวรรณวิทย์ คดีจึงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่านายไทกรว่าจ้างให้นายวรรณวิทย์จัดแถลงข่าวใส่ร้ายนายสุวัจน์ว่าเป็นผู้ว่าจ้างสมาชิกพรรคชีวิตที่ดีกว่าลงสมัครรับเลือกตั้งหรือไม่ นายวรรณวิทย์ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงไว้ตามเอกสารหมายเลข ร.๕๒ ว่า เมื่อประมาณวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๑ นาฬิกา นายไทกรพร้อมกับพวกซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดชัยภูมิและนครราชสีมา รวม ๓ คน ไปหาพยานที่บ้านซึ่งเป็นที่พักการพรรคซึ่งอยู่ตำบลโคกสูง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พบกับภริยาของพยาน นายไทกรกับพวกถามหาพยาน เมื่อภริยาของพยานบอกว่าพยานไม่อยู่ บุคคลทั้งสามได้บอกภริยาของพยานว่าพยานมีความผิดฐานร่วมกันทำเอกสารสมัครสมาชิกพรรคอันเป็นเท็จ เพื่อส่งคนลงสมัครรับเลือกตั้ง โดยรู้ยู่่าสมาชิกดังกล่าวไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ทางผู้ถูกร้องที่ ๑ จะเอาเรื่องแจ้งความดำเนินคดีในข้อหาจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ ซึ่งจะต้องถูกดำเนินคดีอาญาและถูกคณะกรรมการการเลือกตั้งยุบพรรค หากไม่ต้องการมีเรื่องให้รีบติดต่อไปที่คาบตำรวจ สมพงษ์ ไม่ทราบนามสกุล หรือคาบตำรวจน้อย ไม่ทราบนามสกุล เป็นตำรวจสถานีตำรวจภูธรตำบลจอหอ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีหมายเลขโทรศัพท์ที่คนทั้งสองให้ไว้ด้วย ภริยาของพยานได้โทรศัพท์แจ้งรายละเอียดที่บุคคลทั้งสามมาพบให้พยานทราบ ขณะนั้นพยานทำธุระอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นพยานได้เดินทางไปพบพลตำรวจตรี ประสิทธิ์ ทำดี ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งรู้จักและมีความสนิทสนมกับพยาน เพื่อแจ้งรายละเอียดที่พยานถูกบุคคลทั้งสามพูดทำนองข่มขู่ และบุคคลหนึ่งที่ไปบ้านนั้นอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจากจังหวัดชัยภูมิแต่ไม่ทราบชื่อ พลตำรวจตรี ประสิทธิ์แนะนำให้พยานแจ้งความบันทึกไว้เป็นหลักฐาน เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๕ โดยมีพันตำรวจโท รุทพล เนาวรัตน์ เป็นผู้รับแจ้งไว้ ต่อมาจึงมีการนัดพบกับนายไทกรที่โรงแรมนิคโก้หรือเดอะแกรนด์ ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร โดยพันตำรวจโท รุทพลไปด้วย และพันตำรวจโท รุทพลได้แอบบันทึกภาพและเสียงการสนทนากับนายไทกรไว้ โดยแอบติดกล้องไว้ที่ เนกไท และพันตำรวจโท

- ๑๒ -

รุทพลได้อ้างตัวเป็นทนายความและเป็นหลานของนายบรรชวรวิทย์เข้าไปบันทึกภาพและเสียงการสนทนาไว้ ตามเอกสารหมายเลข ร. ๑๘๕ และวีซีดี หมายเลข ร. ๑๘๖ พยานหลักฐานชิ้นนี้จึงเกิดจากการที่ พันตำรวจโท รุทพลกับนายบรรชวรวิทย์ร่วมกันวางแผนบันทึกไว้โดยนายไทรกรคู่สนทนาไม่รู้ การสนทนาของฝ่ายนายบรรชวรวิทย์กับพันตำรวจโท รุทพลย่อมจะต้อง ไม่พูดในสิ่งที่จะเป็นผลร้ายต่อตนเอง ในทางตรงกันข้ามเมื่ออยู่ในฐานะที่เหนือกว่าเช่นนั้น ย่อมพูดหลอกล่อให้อีกฝ่ายพูดในสิ่งที่ตนเองต้องการ การรับฟังพยานหลักฐานข้างต้นจึงต้องรับฟังด้วยความระมัดระวัง ข้อเท็จจริงปรากฏจากที่นายบรรชวรวิทย์ทำหนังสือถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งตามเอกสารหมายเลข ร. ๘๑ ยอมรับว่าในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๘ ผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งไม่ประกาศให้ผู้สมัครของพรรคชีวิตที่ดีกว่า ๔ คน เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในการสนทนายหว่างนายไทรกรกับนายบรรชวรวิทย์และพันตำรวจโท รุทพล ตามเอกสารหมายเลข ร. ๑๘๕ นั้น พอจับสาระสำคัญได้ว่านายไทรกรกล่าวหาว่านายบรรชวรวิทย์ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคชีวิตที่ดีกว่าออกหนังสือรับรองอันเป็นเท็จให้บุคคลทั้งสี่ลงสมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นการผิดอาญา โดยนายไทรกรต้องการทราบว่าการที่นายบรรชวรวิทย์ส่งผู้สมัครลงสมัครรับเลือกตั้งมีใครเป็นผู้ว่าจ้างหรือไม่ หากบอกมานายสุเทพจะช่วยเหลือไม่ให้ติดคุกและจะจ่ายเงินให้ รวมทั้งจะช่วยเหลือทางการเมืองด้วย โดยถ้าบอกว่าผู้ว่าจ้างเป็นบุคคลสำคัญของพรรคไทยรักไทยก็จะต่อรองไ้ราคาสูง โดยนายไทรกรยกตัวอย่างว่าถ้าเป็นนายสุวัจน์เป็นผู้ว่าจ้างก็ต้องเป็นล้าน แต่ถ้าเป็นพลเอก ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา ก็ไม่เท่าไร เพราะถูกกล่าวหาไปแล้วว่าได้ว่าจ้างทั้งพรรคแผ่นดินไทยและพรรคพัฒนาชาติไทย ในการสนทนายไทรกรพูดย้าให้นายบรรชวรวิทย์เอาตัวรอดก่อนเพื่อจะได้ไม่ต้องติดคุก หากนายบรรชวรวิทย์ตัดสินใจพูดเรื่องนี้ก็จะจัดแถลงข่าว ส่วนนายบรรชวรวิทย์พูดปฏิเสธบ่ายเบี่ยงว่าตนไม่ได้ทำผิด แต่พูดรับปากนายไทรกรว่าจะไปปรึกษาแม่บ้านก่อนจึงจะตัดสินใจได้ แต่ตามคำสนทนาตามเอกสารหมายเลข ร. ๑๘๕ ไม่ปรากฏข้อความตอนใดที่แสดงว่านายไทรกรจ้างนายบรรชวรวิทย์ให้ใส่ร้ายนายสุวัจน์หรือกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทยอื่น การที่นายไทรกรเอ่ยชื่อนายสุวัจน์สืบเนื่องมาจากการสนทนาช่วงหนึ่งนายบรรชวรวิทย์พูดว่า เมื่อได้คุยกับนายไทรกรก็สบายใจ จึงนัดพูดคุยกับนายไทรกรวันรุ่งขึ้น แต่พูดทำนองว่าขอให้นายไทรกรบอกถึงคำตอบแทน เพราะนายบรรชวรวิทย์จะไปบอกลูกและภริยานายไทรกรจึงพูดว่า

- ๗๓ -

“ไม่ใช่ เราไม่รู้ว่ามันเป็นใคร ถ้าพี่บอกว่าสุวัจน์มาหาพี่ มันก็ต้องเป็นล้าน มันแล้วแต่ชื่อคน” คำพูดของนายไทรกรดังกล่าวมีนัยที่แสดงให้เห็นว่า นายไทรกรเชื่อว่ามีคนว่าจ้างพรรคชีวิตที่ดีกว่าให้ส่งคนสมัครรับเลือกตั้ง และหากนายพรรคชีวิตเปิดเผยตัวผู้ว่าจ้างโดยยกตัวอย่างว่าถ้าเป็นนายสุวัจน์ก็จะได้รับค่าตอบแทนสูง แม้ข้อความที่นายไทรกรพูดบางตอนเช่น “ลุง การจะได้ไม่ได้ ผมจะบอกว่าได้หรือไม่ได้มันต้องถึงเขา ถ้าไม่ถึง เขาจะไม่มีใครจ่ายให้ลุงนะตามความจริง” หรือคำพูดก่อนจบการสนทนาที่ว่า “คืออย่างนี้ในไทยรักไทย ใครก็ได้ในไทยรักไทย ขอให้เป็น ส.ส.ในไทยรักไทย ถ้าถึงคนใหญ่ดีกว่าคนเล็ก มันเหมือนมิได้ เราได้ ซิดิเซ็น แต่คุณต้องทำให้มันถึงให้ได้และลุงต้องเก็บหลักฐานที่เขาโอนเงินลุง ๕,๐๐๐ หรือ ๑๐,๐๐๐ ลุงต้องเตรียมหลักฐานตรงนี้มาหมดเลย ไม่อย่างนั้น ลุงจะไม่มีน้ำหนัก ใ้บุญทวีศักดิ์มันส่งเงินให้ลุงเท่าไร แล้วใ้บุญทวีศักดิ์มันบอกนายมันที่ชื่ออะไรในไทยรักไทย” ซึ่งเมื่อพิจารณาคำพูดของนายไทรกรดังกล่าวโดยผิวเผินแล้ว อาจเข้าใจว่าเป็นการว่าจ้างนายพรรคชีวิตให้ใส่ร้ายกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทยหรือสมาชิกพรรคไทยรักไทย แต่ถ้าหากพิจารณาการสนทนามาตั้งแต่ต้นประกอบกับเหตุการณ์ทางการเมืองในขณะนั้น ก็จะเห็นเจตนาของนายไทรกรว่านายไทรกรพูดอยู่บนพื้นฐานความเชื่อของนายไทรกรที่ว่า พรรคไทยรักไทยว่าจ้างพรรคเล็กลงสมัครรับเลือกตั้งซึ่งมีการแถลงข่าวโดยนายสุเทพไปแล้ว จึงขอให้นายพรรคชีวิตเปิดเผยความจริงพร้อมพยานหลักฐานว่ามีใครว่าจ้างพรรคชีวิตที่ดีกว่า ถ้าข้อเท็จจริงเรื่องการว่าจ้างให้ลงสมัครรับเลือกตั้งโยงถึงกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทยหรือสมาชิกพรรคไทยรักไทยที่มีชื่อเสียง ก็จะได้รับค่าตอบแทนสูงเปรียบเสมือนนาฬิกาหือต่าง ๆ ที่มีราคาไม่เท่ากัน ดังวินิจฉัยมาข้างต้น ข้อเท็จจริงจึงมีเหตุผลเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันฟังได้ว่า กรณีเป็นเรื่องที่นายไทรกรพยายามที่จะแสวงหาพยานหลักฐานจากนายพรรคชีวิตในกรณีมีการกล่าวหาว่าพรรคไทยรักไทยว่าจ้างพรรคเล็กลงสมัครรับเลือกตั้งโดยเสนอค่าตอบแทนให้ หากใช่เป็นกรณีนายไทรกรว่าจ้างให้นายพรรคชีวิตใส่ร้ายนายสุวัจน์ไม่ ทั้งนี้เพราะคำพูดของนายไทรกรที่ว่า “ลุงต้องเก็บหลักฐานที่เขาโอนเงินลุง ๕,๐๐๐ หรือ ๑๐,๐๐๐ ลุงต้องเตรียมหลักฐานตรงนี้มาหมดเลย” เป็นคำพูดที่แสดงให้เห็นในตัวว่า นายไทรกรพยายามกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน หากใช่ต้องการให้ปรักปรำใส่ร้ายโดยไม่มีหลักฐานไม่ เมื่อผลแห่งคำวินิจฉัยเป็นดังนี้

กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่านายไทรภะทำการดังกล่าวในฐานะตัวแทนนายสุเทพ หรือถือว่าเป็น การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ หรือไม่ เพราะแม้วินิจฉัยไปอย่างไรก็ไม่อาจทำให้ผลคดีเปลี่ยนไปได้

ประเด็นข้อ ๔ ที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของนางสาวปัทมา ชายเกตุ นายเกษมสันต์ ยอดสุรางค์ และนายนิติธรรมวัฒน์ รัตนสุวรรณ ผู้สมัคร รับเลือกตั้งพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือไม่

ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่าในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด สงขลาหลายเขต เนื่องจากผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่มีผู้สมัครคนเดียวได้คะแนนเสียงน้อยกว่า ร้อยละยี่สิบของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงประกาศให้มีการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาใหม่ โดยกำหนดให้เปิดรับสมัครในวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา และใน วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ นางสาวปัทมา ชายเกตุ นายไชยวัฒน์ มณีรัตน์ และนายนิติธรรมวัฒน์ รัตนสุวรรณ ผู้สมัครสมาชิกพรรคคนขอปลดหนี้ ได้เดินทางไปสมัครรับเลือกตั้งที่อาคารรับสมัคร ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา แต่นางสาวปัทมาและ นายไชยวัฒน์สมัครรับเลือกตั้งในวันดังกล่าวไม่ได้ ส่วนนายนิติธรรมวัฒน์สมัครรับเลือกตั้งในเขต เลือกตั้งที่ ๔ จังหวัดสงขลา คดีได้ความตามสำนวนสืบสวนสอบสวนของคณะอนุกรรมการสืบสวน สอบสวนข้อเท็จจริง ความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายทะเบียนพรรคการเมืองที่แจ้ง ผู้ร้องพร้อมด้วยพยานหลักฐานเพื่อให้ยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ว่า นางสาวปัทมา นายไชยวัฒน์ และ นายนิติธรรมวัฒน์ เป็นผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนี้ มิใช่ผู้สมัครของพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตาม คำร้อง แต่เมื่อคำร้องได้บรรยายอ้างถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยเช่นนี้ จึงเป็นเพียงการบรรยาย รายละเอียดเกี่ยวกับพรรคที่ผู้สมัครสังกัดคลาดเคลื่อนไป ส่วนนายเกษมสันต์ ปรากฏว่าเป็นเพียงผู้ ประสานงานหาผู้สมัครพรรคคนขอปลดหนี้ มิได้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง การที่คำร้องของผู้ร้องยก ข้ออ้างที่เป็นหลักแห่งข้อหาว่าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

- ๓๕ -

สาระสำคัญของข้อหาจึงอยู่ที่การกระทำตามข้อกล่าวหา แม้ผู้ร้องได้บรรยายคำร้องเกี่ยวกับพรรคและชื่อของผู้สมัครบางคนคลาดเคลื่อนไป ก็ถือว่าเป็นรายละเอียด ชอบที่จะพิจารณาวินิจฉัยตามข้อเท็จจริงที่ถูกต้องต่อไป

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นก็คือ มีการขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวหรือไม่ พันตำรวจเอก พงษ์ศักดิ์ นาควิจิตร รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ซึ่งมีหน้าที่ควบคุม กำกับดูแลความสงบเรียบร้อยเกี่ยวกับการเลือกตั้งในจังหวัดสงขลา กับพันตำรวจตรี ถาวร ผลกล้า สารวัตรป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสงขลา ที่มีหน้าที่เป็นชุดแจ้งเหตุและระงับเหตุการณ์ การเลือกตั้ง ให้การต่อคณะอนุกรรมการการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงทำนองเดียวกันว่า ในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๕ พยานทั้งสองได้ไปทำหน้าที่อยู่ที่สถานที่รับสมัคร มีผู้มาชุมนุมประมาณ ๑๐๐ ถึง ๒๐๐ คน อยู่หน้าทางเข้า-ออกสถานที่รับสมัคร โดยมีนายชาติเป็นแกนนำ เมื่อมีผู้สมัครมาสมัคร เช่น เมื่อเวลา ๘.๓๐ นาฬิกาเศษ นางสาวกนกพร สวัสดิ์ฤทธิธิน จากพรรคพลังประชาชนมาสมัครในเขต ๒ ผู้ชุมนุมมีการโห่ร้อง โห่ไล่ เวลา ๑๕ นาฬิกาเศษ ผู้สมัครจากพรรคประชาชนไทยเดินทางมาโดยรถตู้ และเวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา ผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนี้จำนวน ๔ ถึง ๕ คน ก็เดินทางมาถึง กลุ่มผู้ชุมนุมตะโกนคำไล่และขอร้องไม่ให้สมัคร หนึ่งในจำนวนผู้ชุมนุมได้นั่งลงกราบขอร้องไม่ให้ผู้สมัครทั้ง ๒ พรรค เข้าไปสมัคร เจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครพาผู้สมัครเข้าไปสมัครต่อเจ้าหน้าที่ได้ และนางสาวปัทมาผู้สมัครคนหนึ่งของพรรคคนขอปลดหนี้ให้การต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง และเบิกความว่า นายอำเภอเป็นผู้พาพยานเข้าไปสมัคร แต่พยานไม่สามารถสมัครรับเลือกตั้งได้เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับเอกสารไม่ครบ คือขาดแบบฟอร์มการแต่งตั้งสมุห์บัญชีเลือกตั้ง รูปถ่าย และสำเนาบัญชีกระแสรายวัน ซึ่งติดอยู่ในรถยนต์ที่พยานนั่งมา แต่เนื่องจากขณะนั้นมีกลุ่มผู้ชุมนุมเป็นจำนวนมากอยู่บริเวณโดยรอบที่สมัคร จึงทำให้พยานไม่สามารถออกไปเอาได้ พยานบอกเจ้าหน้าที่รับสมัครว่าจะขอให้เจ้าหน้าที่สมุห์บัญชีของพรรคเอาเอกสารเข้าไปให้พยาน แต่เจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตเนื่องจากหมดเวลารับสมัครพอดี ส่วนนายชูชาติ หัวหน้าพรรคคนขอปลดหนี้เบิกความว่า พยานไม่ได้นำผู้สมัครของพรรคคนขอปลดหนี้ไปสมัครตั้งแต่เช้าเนื่องจากมีการประท้วงกันอยู่ พยานจึงรอ คิดว่าสักสามโมงจะเลิกกัน แต่เมื่อพยานพาผู้สมัครไป ก็ยังมีผู้คนมากมาย

- ๓๖ -

ผู้สมัครเข้าไปสมัครได้ แต่ออกมาไม่ได้ นอกจากนี้นายณัฐนาท สุภัทรประทีป นายอำเภอเมืองสงขลา ให้การไว้ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๐๕ ว่า เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ เวลา ๘ นาฬิกาเศษ พยานเดินทางไปตรวจสถานที่รับสมัคร ต่อมาเวลาประมาณ ๕.๓๐ นาฬิกา นางสาวกนกพร ผู้สมัครจากพรรคพลังประชาชนเดินทางมาสมัคร ผู้ชุมนุมไม่รู้จักและไม่ทราบว่า เป็นผู้สมัคร จึงไม่มีปฏิกิริยาคัดค้าน ต่อมาอีก ๑๕ นาที เมื่อผู้ชุมนุมทราบว่านางสาวกนกพรเป็นผู้สมัครจากพรรคเล็ก ก็ได้ตะโกนมายังห้องรับสมัคร กล่าววาจาหยาบคาย โห่ไล่ร้องเสียงดัง “อีหน้าด้าน ขอคูหน้า ให้ออกมาแสดงตัวมือปิ่นรับจ้างได้เงินมาเท่าไร” คำเสียดสีต่าง ๆ นานา จนเป็นเหตุให้นางสาวกนกพรตกใจกลัวไม่กล้าออกไป ต่อมาเวลาประมาณ ๑๕.๓๐ นาฬิกา นายวีระวัฒน์ พรหมคง ผู้สมัครจากพรรคประชากรไทยเดินทางโดยรถตู้มาถึงทางเข้า กลุ่มผู้ชุมนุมก็ยังมีเสียงโห่ฮาไล่ตลอด กลุ่มผู้ชุมนุมประมาณ ๕ คน ประชดตัวนายวีระวัฒน์แล้วคุกเข่ากราบร้องขอไม่ให้ นายวีระวัฒน์สมัคร พยานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวนายวีระวัฒน์ฝ่าฝูงชนเข้าไปยังสถานที่รับสมัครได้ หลังจากนั้นเวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา ผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนี้จึงเดินทางโดยรถตู้มาถึงหน้าประตูทางเข้า กลุ่มผู้ชุมนุมไปที่ข้างรถตู้แล้วประชดตัวขวางทางไม่ให้เข้าไปสมัครอีก มีการขี้อุดจุกกระซากเป็นเหตุให้นางสาวปัทมา เซกือบล้ม พยานเข้าไปปรับประคองไว้ทัน พร้อมกับมีการขว้างขวดน้ำดื่มพลาสติก และโห่ไล่เสียงดัง พยานสังเกตเห็นว่านางสาวปัทมาตกใจมาก พยานจึงเข้าไปแสดงตัวเป็นนายอำเภอ ขอให้ลงมาโดยไม่ต้องกลัว ผู้ขับรถตู้ขับรถออกไปทันที นางสาวปัทมาแจ้งพยานว่าเอกสารบางส่วนยังอยู่ในรถ ไม่สามารถเอาออกมาได้ แล้วนางสาวปัทมาก็เดินเข้าไปทำการสมัคร จนกระทั่งเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา มีการปิดรับสมัคร กลุ่มผู้ชุมนุมทยอยกันกลับโดยไม่มีเหตุการณ์รุนแรงใด ๆ กับมีนายสมพร ไซ้บางยาง ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ให้การไว้ตามเอกสารหมายเลข ร. ๑๑๐ ทำนองเดียวกันว่า เมื่อกลุ่มผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนี้เดินทางโดยรถตู้มาถึงหน้าประตูทางเข้า ก็มีเสียงโห่ไล่ กล่าวคำหยาบฟังได้ว่า “ไอ้เหี้ย ไอ้เหี้ย ไอ้เหี้ย” เมื่อผู้สมัครลงจากรถ เกิดการชุลมุนเข้าประชิดตัวผู้สมัคร มีการขี้อแย้ง ผลักดันกันจนผู้สมัครต้องให้เจ้าหน้าที่มาช่วยเหลือ เห็นว่า พยานดังกล่าวเบิกความสอดคล้องกันว่ามี การชุมนุมของกลุ่มผู้คัดค้านผู้สมัครจากพรรคเล็ก เมื่อมีผู้สมัครจากพรรคเล็กมา ก็จะมีการโห่ไล่ โดยเฉพาะนายณัฐนาท นายอำเภอเมืองสงขลา ผู้มีหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล และรักษาความสงบ

- ๓๓ -

เรียบร้อยในการเลือกตั้งและการชุมนุมต่าง ๆ และนายสมพร ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติการตามหน้าที่และถือว่ามีได้มีส่วนได้เสียกับฝ่ายใด จึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่าพยานทุกคนดังกล่าวได้ให้การไว้ตามความเป็นจริง ฟังได้ว่ากลุ่มผู้ชุมนุมดังกล่าว นอกจากจะใช้วิธีโห่ไล่หรือก้มกราบขอร้องไม่ให้ผู้สมัครจากพรรคเล็กสมัครแล้ว บางรายก็ยังใช้วิธีการอื่นคือกล่าววาจาหยาบคาย ขว้างขวดน้ำคั้นพลาสติก เข้าประชิดตัวผู้สมัคร และรายของนางสาวปีทมาก็ยังมีการขวางทาง ยื้อยุดจุกกระชาก เป็นเหตุให้นางสาวปีทมาเซเกือบจะล้ม พฤติการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมทำให้ผู้สมัครดังกล่าวตกใจกลัวได้ตั้งที่นายอนุนาทให้การไว้ แม้แต่รถตู้ที่มาส่งผู้สมัครก็ต้องรีบขับรถออกไปทันที จนนางสาวปีทมาไม่สามารถเอาเอกสารบางส่วนที่อยู่ในรถออกมาได้ ซึ่งหากเป็นการสมัครรับเลือกตั้งในเหตุการณ์ปกติ นางสาวปีทมาย่อมจะไปเอาเอกสารที่อยู่ในรถได้ทัน ส่วนที่ว่าผู้สมัครจากพรรคคนขอปลดหนี้มาสมัครเมื่อตอนเกือบจะหมดเวลารับสมัครนั้น นายชูชาติ หัวหน้าพรรคคนขอปลดหนี้อ้างว่าพยานคิดว่าตอนเย็นจะเลิกชุมนุมกันแล้ว แต่ก็ยังมีการชุมนุมกันอยู่ ซึ่งนับเป็นเหตุผลสมควรที่ทำให้ต้องไปสมัครในเวลาเช่นนั้น แม้ผู้สมัครจะสามารถเข้าไปยังสถานที่รับสมัครได้ แต่ก็ต้องได้รับการดูแลอำนวยความสะดวกโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาสาสมัคร รวมทั้งนายอำเภอจะต้องเป็นผู้พาผู้สมัครเข้าไป และเมื่อเข้าไปยังสถานที่รับสมัครได้ก็มีเหตุที่จะทำให้ไม่กล้าออกมา โดยที่ความหมายของคำว่า “ขัดขวาง” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทำให้ไม่สะดวก ทำให้ติดขัด ดังนั้น พฤติการณ์เช่นนี้ถือได้ว่าเป็นการขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งแล้ว ที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ อ้างพยานหลายปากมาเบิกความทำนองว่าไม่มีการขัดขวางการเลือกตั้ง เพียงแต่เป็นการกราบโห่ไล่หรือร้องไม่ให้ผู้สมัครพรรคเล็กลงสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งผู้ชุมนุมก็ไม่ได้ถูกดำเนินคดีในข้อหาใด ๆ เลย นั้น ไม่อาจฟังหักล้างพยานหลักฐานดังกล่าวได้

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปก็คือ กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องที่ ๑ ร่วมกันขัดขวางการสมัครดังกล่าวหรือไม่ โดยคำร้องของผู้ร้องกล่าวหาว่า นายถาวร รองเลขาธิการและกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ นายวินัย นายวิรัตน์ นายเจือ และนายประพร ซึ่งเป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ร่วมกับ

- ๓๘ -

นายชาติคนสนิทของนายไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ นายคณิต รองนายก
องค์การบริหารส่วนตำบลเขารูปช้าง และนายนิสิต สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ร่วมกันขัดขวางการ
สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกพรรคคนขอปลดหนี้ เห็นว่า พยานบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรง
กับการรับสมัครรับเลือกตั้งครั้งดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นพันตำรวจเอก(พิเศษ) สุธรรม วรรณตุง ประธาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา นายไพฑูรย์ เจ๊ะเฮ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำ
จังหวัดสงขลา นายณรงค์ สุขจันทร์ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ ๔ จังหวัดสงขลา
ต่างทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความว่า ไม่มีบุคคลดังกล่าวเข้าร่วมในการ
ชุมนุมของประชาชนเมื่อวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ รวมทั้งพยานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการ
รักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณที่ชุมนุม คือ พันตำรวจเอก พงษ์ศักดิ์ พันตำรวจตรี ถาวร
นายณนุท และพยานที่เข้าร่วมชุมนุมซึ่งรู้จักอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ คือ
นายรัช หล้าเบ็ญสีะ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ประจำจังหวัดสงขลา ที่ไปทำข่าวอยู่ในวันเกิดเหตุ
นายแพทย์เกรียงศักดิ์ หลิวจันทร์พัฒนา แพทย์ประจำโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ และอาจารย์สอน
นักศึกษาแพทย์ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ต่างก็ให้การ ทำบันทึก
ถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น และเบิกความว่า ไม่มีกรรมการบริหารพรรคหรืออดีต
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เข้าร่วมชุมนุมเช่นกัน คงมีแต่นายทวีศักดิ์ ทวีรัตน์ ซึ่ง
ให้การไว้ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑๘ และเบิกความว่า พยานเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ
พรรคไทยรักไทยแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๓ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๕
หลังจากที่พยานสมัครเสร็จแล้ว พยานได้ออกไปรับประทานอาหารเที่ยง จากนั้นได้ขับรถยนต์กลับมา
สังเกตการณ์ที่หน้าสถานที่รับสมัครอีกครั้ง เห็นกลุ่มผู้ชุมนุมเพิ่มขึ้นประมาณ ๒๐๐ ถึง ๓๐๐ คน
และเห็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๔ คน ได้แก่ นายทวีรัตน์ นายวินัย นายเจือ ส่วนอีกคน
พยานจำไม่ได้ เดินเข้าไปพบปะพูดคุยกับกลุ่มผู้ชุมนุม แต่จะอยู่นานเท่าไรพยานไม่ทราบ กับมี
นายวันชัย ปริญญาศิริ ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไทยรักไทยแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

- ๗๕ -

เขตเลือกตั้ง ที่ ๑ จังหวัดสงขลา ให้การต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๓๑ อันเป็นการให้การเพิ่มเติมจากที่เคยให้การไว้เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๓๑ ว่า ในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๕ เวลา ๑๑ นาฬิกาเศษ พยานสังเกตการณ์อยู่ใกล้บริเวณที่ชุมนุม ห่างประมาณ ๕๐ เมตร พยานเห็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้อง ที่ ๑ คือนายวินัย นายวิรัตน์ นายเจือ และนายประพร เข้าไปอยู่ในกลุ่มผู้ชุมนุม ได้พบปะพูดคุยและให้กำลังใจผู้ชุมนุม เห็นว่า พยานทั้งสองปากเคยเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคไทยรักไทยแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยสมัครแข่งขันกับอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งถูกอ้างว่าอยู่ในที่ชุมนุม จึงถือว่าพยานทั้งสองปากมีส่วนได้เสียกับเรื่องนี้ อีกทั้งพยานทั้งสองก็ให้การขัดกันในเรื่องเวลาที่พบเห็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ กล่าวคือ นายทวิศักดิ์ให้การว่าพบเห็นหลังจากพยานไปรับประทานอาหารเที่ยงกลับมาแล้ว ซึ่งน่าจะในช่วงบ่ายของวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๕ ในขณะที่นายวันชัยให้การว่าพบเห็นในเวลา ๑๑ นาฬิกาเศษของวันดังกล่าว โดยเฉพาะการให้การของนายวันชัยก็มีข้อสงสัยว่า เหตุใดนายวันชัยจึงไม่ให้การว่าพบเห็นบุคคลดังกล่าวเสียตั้งแต่การให้การในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๕ แต่เพิ่งจะมาให้การเพิ่มเติมในภายหลัง แม้ว่าเรื่องนี้อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ จะบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความรับว่าได้มาในที่เกิดเหตุจริง แต่ก็ปฏิเสธว่าไม่ได้เข้าไปร่วมชุมนุมด้วย โดยนายวิรัตน์ นายเจือ นายวินัย และนายประพร ไปยังที่ทำการคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลาเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ นาฬิกา เพื่อพบ นายไพฑูรย์ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสงขลา และยื่นหนังสือขอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ประกาศรับรองผลการเลือกตั้งของผู้สมัครพรรคไทยรักไทย เขตเลือกตั้ง ที่ ๕ จังหวัดสงขลา ที่เลือกตั้งไปเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ เนื่องจากมีหลักฐานการซื้อเสียง ตามสำเนาหนังสือร้องเรียนเอกสารหมายเลข ถ.๒๐๗ และภาพถ่ายการยื่นหนังสือคัดค้านการเลือกตั้งหมายเลข ถ.๒๐๘ โดยบุคคลทั้งสี่อยู่บริเวณสถานที่รับสมัครประมาณ ๒๐ นาที ส่วนการที่นายทวิศักดิ์และนายวันชัยอ้างว่า

- ๘๐ -

บุคคลทั้งสี่เดินเข้าไปพบปะพูดคุยกับกลุ่มผู้ชุมนุมนั้น บุคคลทั้งสี่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่วิสัยของนักการเมืองย่อมต้องกระทำเพื่อรักษาคะแนนเสียงของตนไว้ ข้อเท็จจริงเพียงเท่านี้ยังไม่มีความเพียงพอหรือบ่งชี้ให้เชื่อได้ว่าบุคคลทั้งสี่รวมทั้งนายถาวรเข้าร่วมในการชุมนุมหรือสนับสนุนการชุมนุมนี้ด้วย นอกจากนี้ว่าเอก ฉัตรนันท์ ทองนะ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้ ก็ได้ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความประกอบว่า จากการสอบสวนไม่ปรากฏหลักฐานว่า กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้ระดมประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมชุมนุมประท้วงแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่ากรรมการบริหารพรรคและอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคผู้ถูกร้อง ที่ ๑ เข้าไปร่วมขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าว

ข้อเท็จจริงที่พยานของคู่กรณีให้การ ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น และเบิกความต่างสอดคล้องต้องกันว่า การชุมนุมของประชาชนเมื่อวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ ดังกล่าวเป็นการชุมนุมของกลุ่มประชาชนคนรักสงขลา โดยการนำของนายชาติ ที่ประกาศโฆษณาทางวิทยุชุมชนคลื่น ๕๗ เมกะเฮิร์ตซ์ ให้ประชาชนมารวมตัวกันที่บริเวณด้านหน้าและด้านข้างอาคารกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา สถานที่รับสมัคร เพื่อต่อต้านผู้สมัครจากพรรคเล็กที่จะสมัครแข่งขันกับผู้สมัครจากพรรคไทยรักไทย อันจะทำให้ผู้สมัครจากพรรคไทยรักไทยไม่ต้องใช้เกณฑ์คะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าร้อยละยี่สิบของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งตามคำร้องของผู้ร้องระบุว่านายชาติเป็นคนสนิทของนายไตรรงค์ รองหัวหน้าและกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ คดีจึงมีปัญหาคือที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า นายชาติเป็นคนสนิทของนายไตรรงค์และได้กระทำไปโดยนายไตรรงค์มีส่วนร่วมรู้เห็นหรือสนับสนุนหรือไม่ เห็นว่า ตามคำร้องของผู้ร้องอ้างถึงความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ว่านายชาติซึ่งตามข่าวหนังสือพิมพ์ระบุว่า เป็นลูกน้องคนสำคัญของนายไตรรงค์ ขัดขวางการลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคเล็กที่จังหวัดสงขลา เพื่อมิให้ลงสมัครแข่งขันกับผู้สมัครของพรรคไทยรักไทย กับมีนายนิติธรรมวัฒน์ พยานผู้ร้องซึ่งเป็น

- ๘๑ -

ผู้สมัครของพรรคคนขอปลดหนี้เบิกความว่า นายชาติเป็นนักจัดรายการวิทยุอยู่ที่หาดใหญ่ เป็นที่รู้จักกันดีของบุคคลทั่วไปในเขตหาดใหญ่ว่า นายชาติเป็นเลขของนายไตรรงค์ พยานเคยไปที่สถานีวิทยุที่นายชาติจัดรายการอยู่ โดยไปที่ห้องของนายชาติ เห็นรูปถ่ายขนาดใหญ่ของนายไตรรงค์อยู่ที่ห้องดังกล่าว ในขณะที่นายไตรรงค์พยานผู้ถูกร้องที่ ๑ ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น และเบิกความปฏิเสธว่า พยานรู้จักนายชาติในนามของบุคคลซึ่งเป็นลูกน้องของพลตรี ชัดติยะ สวัสดิผล ที่เคยทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายอารักขาพยานในสมัยที่พยานดำรงตำแหน่งรองนายรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๔๒ เท่านั้น แต่นายชาติมีพฤติกรรมบางอย่างที่ชอบทำตัวให้เป็นข่าวและอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดต่อพยานได้ พยานจึงไม่ได้ติดต่อกับนายชาติตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน พยานไม่ได้มีส่วนรู้เห็นกับการชุมนุมของประชาชนที่จังหวัดสงขลาเมื่อวันที่ ๘ และ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ จากคำพยานดังกล่าว ข้อเท็จจริงเพียงเท่าที่ปรากฏตามข่าวหนังสือพิมพ์ก็ดี หรือที่นายนิติธรรมวัฒน์อ้างว่าบุคคลทั่วไปในเขตอำเภอหาดใหญ่รู้จักกันว่า นายชาติเป็นเลขของนายไตรรงค์ก็ดี หรือการที่มีรูปถ่ายของนายไตรรงค์อยู่ในห้องของนายชาติก็ดี เพียงเท่านี้ยังฟังไม่ได้ว่านายไตรรงค์จะต้องมีส่วนรู้เห็นกับการกระทำของนายชาติในเรื่องการชุมนุมนั้นด้วย อีกทั้งไม่มีหลักฐานอื่นที่จะแสดงว่านายชาติเป็นคนสนิทของนายไตรรงค์ หรือนายไตรรงค์เคยแต่งตั้งให้นายชาติมีตำแหน่งหน้าที่ใดที่เกี่ยวกับตน ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่านายชาติเป็นคนสนิทของนายไตรรงค์และนายไตรรงค์มีส่วนรู้เห็นหรือสนับสนุนการกระทำของนายชาติ จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกพรรคคนขอปลดหนี้บริเวณสถานที่รับสมัครที่จังหวัดสงขลา

ประเด็นที่ ๕ ที่ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคอันเป็นเท็จให้แก่นางสาวนิภา จันโพธิ์ นางรัชฎา ต่างสี และนายสุวิทย์ อบอุ่น ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒

- ๘๒ -

ติดต่อกันไม่ครบ ๕๐ วัน นำไปเป็นหลักฐานประกอบการสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งหรือไม่

ตามคำร้องของผู้ร้องระบุว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ออกหนังสือรับรองอันเป็นเท็จให้นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้ง ที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง โดยรู้ว่าคุณบุคคลทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาไม่ครบ ๕๐ วัน ซึ่งในข้อนี้นางสาวนิภา นางรัชну และนายสุวิทย์ ต่างให้การต่อคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ตามเอกสารหมายเลข ร. ๓๕ ร. ๓๖ และ ร.๕๔ ว่า ผู้สมัครทั้งสามเพิ่งไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๕ แต่ที่มงานที่รับสมัครให้ผู้สมัครทั้งสามกรอกใบสมัครและลงวันที่ที่สมัครเป็นวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ หลังจากนั้นพยานก็ได้รับหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคของหัวหน้าพรรคการเมือง (แบบ ส.ส. ๑๘/ ข ๒) ตามเอกสารหมายเลข ร. ๓๒ แผ่นที่ ๔ และ ๕ และเอกสารหมายเลข ร. ๖๒ แผ่นที่ ๖ แล้วไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๔ จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕ นอกจากนี้ผลการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจังหวัดตรัง ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ค่วนที่สุด ที่ ลต ๐๔๐๑/ว ๓๔๖ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๕ ตามเอกสารหมายเลข ร. ๖๐ แผ่นที่ ๗ และ ๘ ก็ไม่พบข้อมูลการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของผู้สมัครทั้งสามแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ ได้ออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ว่าเป็นสมาชิกพรรคตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ตามเอกสารหมายเลข ร. ๕๘ ร. ๖๐ และ ร. ๖๒ โดยนางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ ทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าการสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ผู้สมัครทั้งสามทำตั้งแต่ประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ กำหนด

- ๘๓ -

แล้วพยานในฐานะหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ จึงได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกผู้ถูกร้องที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ บันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของนางสาวอิสราหรือ พรรณารินทร์ จึงขัดกับคำให้การของผู้สมัครทั้งสาม การที่ผู้สมัครทั้งสามให้การในเรื่องที่เป็นผลร้ายแก่ตนเองเช่นนี้ เชื่อได้ว่าเป็นการให้การตามความจริง ประกอบกับตามแถบบันทึกการแถลงข่าวและ สำเนาคำถอดเทปคำให้สัมภาษณ์ของนายประมวล ชุกล่อมหรือเจ้ง ดอกจิก และนางสาวอิสราหรือ พรรณารินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ในรายการเรื่องเล่าเช้านี้ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ตามเอกสารหมายเลข ๘๘ มีการระบุว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ มอบหมายให้นายประมวล เป็นผู้ติดต่อหาสมาชิกพรรคทางภาคใต้ ก็เป็นข้อพิรุธ เพราะหากบุคคลทั้งสามเป็นสมาชิกพรรค ผู้ถูกร้องที่ ๒ อยู่ก่อนแล้วตามที่นางสาวอิสราหรือพรรณารินทร์อ้าง ผู้ถูกร้องที่ ๒ ต้องมีประวัติและ ข้อมูลส่วนบุคคลทั้งสามอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของที่อยู่ของบุคคลทั้งสามที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จะ สามารถติดต่อได้โดยตรง และไม่มีเหตุผลและความจำเป็นใดเลยที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ จะต้องให้บุคคลอื่น ไปสืบหา ดังนี้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังว่า นางสาวนิภา นางรัชฎ และนายสุวิทย์ เพ็งสมัครเป็นสมาชิก ผู้ถูกร้องที่ ๒ ในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๘ โดยนางสาวอิสราหรือพรรณารินทร์ ได้ออกหนังสือรับรอง การเป็นสมาชิกพรรคให้แก่ผู้สมัครทั้งสาม เพื่อนำไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังกล่าว โดยรู้ที่อยู่ผู้สมัครทั้งสามเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลา ติดต่อกันไม่ครบ ๕๐ วัน จึงเป็นการออกหนังสือรับรองอันเป็นเท็จตามที่ผู้ร้องกล่าวหา และเมื่อ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๐ วรรคสอง บัญญัติว่า “ให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นผู้แทนของพรรคการเมืองในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก...” จึงถือว่าการออกหนังสือรับรองอันเป็นเท็จดังกล่าวเป็นการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ด้วย

ประเด็นที่ ๖ ที่ว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ เป็นเหตุอันอาจมีคำสั่งให้ยุบพรรค และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ ตามคำร้องหรือไม่

- ๘๔ -

เมื่อข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ กระทำการตามข้อกล่าวหาของผู้ร้องที่นำมาเป็นเหตุ ขอให้มีความสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังวินิจฉัยมาแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ คงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ได้ออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคอันเป็นที่ใจให้แก่นางสาวนิภา นางรัชฎ และนายสุวิทย์ ซึ่งเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ติดต่อกันไม่ถึง ๕๐ วัน เพื่อนำไปเป็นหลักฐานประกอบการสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวเป็นเหตุอันอาจมีคำสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาระบบการเมืองแบบรัฐสภาของประเทศไทย ภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่าพรรคการเมืองเป็นสถาบันที่ได้รับมอบหมายภารกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะพรรคการเมืองมีบทบาทในการดำเนินภารกิจทางการเมือง นับตั้งแต่การเลือกตั้งเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งในการใช้อำนาจปกครองประเทศ ทั้งอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหาร พรรคการเมืองจึงเป็นองค์กรที่มีความสำคัญต่อการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประชาชนต่างมีความคาดหวังต่อพรรคการเมืองในความรับผิดชอบของการแก้ปัญหาสำคัญและการพัฒนาประเทศ การคัดกรองบุคคลที่จะเข้าไปใช้อำนาจนิติบัญญัติหรืออำนาจบริหาร อันเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของพรรคการเมืองที่พรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ออกหนังสือรับรองความเป็นสมาชิกพรรคอันเป็นที่ใจให้แก่นางสาวนิภา นางรัชฎ และนายสุวิทย์ นั้น เป็นการจงใจบิดผันภารกิจขั้นพื้นฐาน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ไม่ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม เมื่อพรรคการเมืองละเลยต่อภารกิจพื้นฐาน จึงยากที่จะมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาสำคัญของประเทศและพัฒนาประเทศได้ การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ยังเป็นการไม่ช่วยส่งเสริมและธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองในระบบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งที่การปฏิบัติภารกิจของพรรคการเมืองได้รับการอุดหนุนด้วยเงินจากกองทุนที่ตั้งขึ้นมาด้วยงบประมาณแผ่นดินซึ่งมาจากภาษีของประชาชน ด้วยเหตุผลที่วินิจฉัยมาข้างต้นจึงเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นการ

กระทำอันอาจเป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ (๒) และ (๓)

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า สมควรสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่าเมื่อพิเคราะห์ถึงข้อเท็จจริงที่ว่ามีการออกหนังสือรับรองการเป็นสมาชิกพรรคอันเป็นเท็จ ทั้งที่หัวหน้าพรรครู้อยู่แล้วว่าบุคคลที่ตนออกหนังสือรับรองไม่ได้เป็นสมาชิกพรรค โดยมีการจ่ายเงินให้บุคคลที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ส่งสมัครรับเลือกตั้งคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท และนายสุวิทย์ เบิกความว่า ในวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๕ นอกจากนายสุวิทย์ นางสาวนิภา และนางรัชฎา แล้วยังมีบุคคลอื่นไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ อีกประมาณ ๑๕ ถึง ๒๐ คน นอกจากนี้นางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ขณะเกิดเหตุได้บันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าเป็นผู้ถูกร้องที่ ๒ ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน ๓๗ คน โดยเป็นผู้สมัครในภาคใต้ ๓๑ คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓ คน และภาคกลาง ๓ คน ข้อเท็จจริงปรากฏว่า บุคคลที่พรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ส่งสมัครรับเลือกตั้งในครั้งนี้ขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งในลักษณะเดียวกันเกือบทั้งหมด การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขาดจิตสำนึกที่มีต่อประชาชน ทั้งไม่คำนึงถึงความเสียหายหรือผลกระทบที่เกิดแก่ประเทศชาติ จึงสมควรยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามคำร้อง

ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปคือ จะต้องเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ข้อ ๓ บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอื่นที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองใด เพราะเหตุกระทำการต้องห้าม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคการเมืองนั้นมีกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำสั่งให้ยุบพรรค ” ประกาศฉบับ

- ๘๖ -

ดังกล่าวมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘ แต่การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ อันเป็นเหตุแห่งการยุบพรรคตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๘ เกิดขึ้นในช่วงเวลาภายหลังพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๘ มีผลใช้บังคับคือวันที่ ๗ และ ๘ มีนาคม ๒๕๔๘ จึงมีปัญหาว่า ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ข้อ ๓ เป็นกฎหมายที่มีผลย้อนหลังเป็นผลร้ายแก่บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้บังคับหรือไม่

หลักการห้ามออกกฎหมายมีผลย้อนหลังเป็นผลร้ายแก่บุคคลนั้น มีที่มาจากหลักการที่ว่า ไม่มีกฎหมาย ไม่มีความคิด ไม่มีโทษ แต่หลักการดังกล่าวใช้บังคับกับการกระทำอันเป็นความผิดอาญาเท่านั้น ดังที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ บัญญัติว่า “บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญา ต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น จะต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย” ซึ่งหลักการนี้ได้รับความคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในอดีตหลายฉบับ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นมา

ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ข้อ ๓ ที่ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีกำหนด ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำสั่งให้ยุบพรรคเพราะเหตุกระทำการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ นั้น แม้เป็นบทบัญญัติที่มีผลทำให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองที่กระทำการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๖ ที่กระทำการดังกล่าวก่อนที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับต้องรับผลร้ายเพิ่มขึ้น เนื่องจากเดิมเพียงแต่ได้รับผลตามมาตรา ๖๕ กล่าวคือ จะขอจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารของพรรคการเมือง หรือมีส่วนร่วมในการขอจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ตามมาตรา ๘ อีกไม่ได้เท่านั้น แต่การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมิใช่โทษทางอาญา เป็นเพียงมาตรการ

- ๘๓ -

ทางกฎหมายที่เกิดจากผลของกฎหมายที่ให้อำนาจในการยุบพรรคการเมืองที่กระทำการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อมิให้ผู้บริหารพรรคการเมืองที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บ้านเมืองและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีโอกาที่จะกระทำการอันเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายซ้ำอีกในช่วงระยะเวลาหนึ่ง และแม้สิทธิเลือกตั้งเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนในสังคมที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่การมีกฎหมายกำหนดว่าบุคคลใดสมควรมีสิทธิเลือกตั้ง เพื่อให้เหมาะสมแก่สภาพแห่งสังคม หรือเพื่อให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยในสังคมนั้นดำรงอยู่ย่อมมิได้ บทบัญญัติว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจึงมีอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในอดีตหลายฉบับ รวมทั้งในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง เช่น การกำหนดอายุหรือระดับการศึกษาของผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้มีสิทธิลงคะแนน หรือการห้ามบุคคลบางประเภทเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นต้น ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ข้อ ๓ จึงมีผลใช้บังคับย้อนหลังกับการกระทำอันเป็นเหตุยุบพรรคในคดีนี้ได้

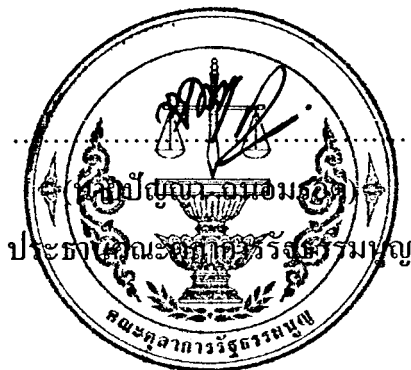
การที่นางสาวอิสราหรือพรณารินทร์ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคและมีผลให้พ้นจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๕ ส่งผลให้กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ทั้งหมด จำนวน ๕ คน พ้นจากตำแหน่ง ตามข้อบังคับพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๖ (๔) และนายทะเบียนพรรคการเมืองได้ตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ ก่อนวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ก็ไม่มีผลทำให้กรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ดังกล่าว พ้นจากการต้องถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งซึ่งตนเป็นกรรมการบริหารพรรคอยู่ในวันที่มีการกระทำอันเป็นการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นเหตุให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ ดังนั้น การที่หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคซึ่งมีผลทำให้กรรมการบริหารพรรคที่

- ๘๘ -

เหลือพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตามข้อบังคับพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ ในเวลาต่อมา ก็ไม่ลบล้างผลของการกระทำที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้กระทำในขณะที่กรรมการบริหารพรรคผู้นั้นดำรงตำแหน่งอยู่ มิฉะนั้นจะก่อให้เกิดผลที่ไม่ควรจะเป็น กล่าวคือ หลังจากที่มีการกระทำอันฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติกฎหมายแล้ว กรรมการทั้งหลายต่างจึงกันลาออกจากกรรมการบริหารพรรค เพื่อให้ตนเองมีต้องถูกตัดสิทธิทางการเมือง การบังคับเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายย่อมตกเป็นอันไร้ผล ทั้งเป็นการสนับสนุนให้กรรมการบริหารพรรคกระทำการโดยวิธีการอันฉ้อฉล ย่อมจะส่งผลต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างร้ายแรง และมีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะตุลาการรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้ยุบพรรคประชาธิปัตย์ ก้าวหน้า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๗ ประกอบมาตรา ๖๖ (๒) และ (๓) กับให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคผู้ถูกร้องที่ ๒ จำนวน ๕ คน ตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคประชาธิปัตย์ก้าวหน้า ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘ มีกำหนด ๕ ปีนับแต่วันที่มิคำสั่งให้ยุบพรรคการเมือง ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๓ และให้ยกคำร้องในส่วนที่ขอให้ยุบพรรคประชาธิปัตย์ ผู้ถูกร้องที่ ๑

- ๘๕ -

คำวินิจฉัยที่ ๑ - ๒ / ๒๕๕๐

(นายอัคราทร จุฬารัตน์)

รองประธานคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ

(หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์)

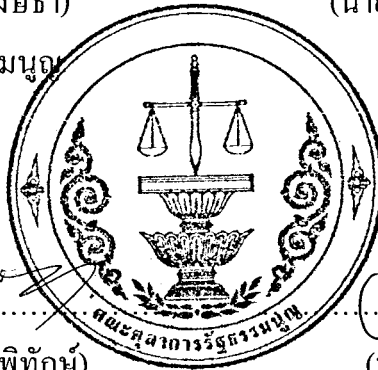
ตุลาการรัฐธรรมนูญ

(นายสมชาย พงษ์ชา)

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

(นายกิติศักดิ์ กิติคุณไพโรจน์)

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

(นายธานีศ เกศวพิทักษ์)

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

(นายจรัญ หัตถกรรม)

ตุลาการรัฐธรรมนูญ

(นายวิชัย ชื่นชมพูนุท)

ตุลาการรัฐธรรมนูญ